

**Ma olen veendunud, et ei surm ega elu... suuda
meid lahutada Jumala armastusest, mis on
Kristuses Jeesuses. Rm 8:38,39**

Apostel Paulus võtab selles tsitaadis kokku kõik meie päästele ja õndsusele vajalikku. Ta teab, et kõik on korras neil, keda Jumal armastab. Jumala armastus pole jõuetu ega tegevusetu. See on juba teinud kõik meie õndsusele vajalikku ja toimib üha meie heaks.

Jumal armastab kogu maailma. Jh 3:16. Seejärest peame kõik Paulusega usaldama Kristuse jumalikku armastust, ennekoike selle puhul, mida Ta meie eest on juba teinud: maksnud ära meie patuvõla ja seega teinud meid Jumala ees õigeiks.

Me saame siis Kristuse armastust uskudes tunnistada iseend Tema ja Tema töö läbi õndsaks. Me saame iseendale ja teistele julgusega öelda: Kristus on oma ohvri läbi teinud mind pattudest puhtaks, õigeks ja pühaks. Ristimises on Jumal veel kinnitanud seda minule nii, et Ta on

sünnitanud mind oma lapseks ja osaliseks kõigest taevariigi varast, mis Kristus on mulle võitnud.

Peale selle on Kristuse igavene armastus tagatis sellele, et ma ei hukku, vaid jään igavesti õndsaks.

Ise me ei suuda end usus ärkvel pidada. Me langeme kahtlusesse kohe, kui me patu pärast ei näe Päästjat. Aga Jumal on ustav ja Tema soov on, et me loodame Kristusele, et Ta on nii päästnud meid kui ka oma Vaimu ja sõna läbi hoiab meid õiges usus.

Usuasjade puhul ei pea ma lootma iseendale, vaid peame Paulusega lootma ainult Jumala armastusele Kristuses. Nõnda tehes ma ei nurju, sest Jumal peab oma tõotusi ja hoiab neid, kes Teda usaldavad.

Meil taevauks on lahti nüüd,
meid ootab isakoda.
Nüüd makstud on me veresüüd,
hing usub julgest seda.
Küll lapseks saanud oleme,
ei patu laine vihane
meid jõua hukka saata!

Siioni Kannel 60:4